

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege constituie cadrul general privind condițiile în care forțele armate străine pot intra, staționa, desfășura operațiuni sau tranzita teritoriul României.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică în măsura în care tratatele ratificate de Parlamentul României nu dispun altfel.

Art. 2. – În sensul prezentei legi următoarele expresii se definesc după cum urmează:

a) *forță armată străină* înseamnă forța și componenta civilă, cu produsele militare, echipamentele și materialele din înzestrare, precum și cele pentru asigurarea sprijinului acestora, care aparțin unui stat străin sau care sunt sub comanda unei organizații internaționale, aflate pe teritoriul României pentru îndeplinirea unor misiuni oficiale;

b) *forță* înseamnă personalul militar aparținând armatei unui stat străin sau care este sub comanda unei organizații internaționale aflat pe teritoriul României în legătură cu îndatoririle oficiale;

c) *componenta civilă* înseamnă persoanele civile angajate de partea trimițătoare în folosul forței; nu fac parte din această categorie persoanele fără cetățenie, cetățenii români, precum și cetățenii străini rezidenți permanenți în România;

d) *partea trimițătoare* înseamnă statul căruia îi aparține forța armată străină sau organizația internațională sub egida căreia aceasta acționează;

e) *autoritățile militare ale părții trimițătoare* înseamnă structurile sau persoanele părții trimițătoare care sunt împuternicite să aplice legile și reglementările acesteia cu privire la membrii forței armate străine;

f) *tranzit* înseamnă trecerea forței armate străine dintr-o țară în alta prin teritoriul României fără alte staționări decât cele necesare acestei activități;

g) *operațiuni* înseamnă operații militare, exerciții, activități de instruire, ceremoniale, precum și oricare alte acțiuni desfășurate de forțele armate străine pentru îndeplinirea misiunilor oficiale pentru care se află pe teritoriul României;

h) *înțelegeri tehnice* înseamnă documentele bi sau multilaterale care, fără a crea sau modifica raporturi juridice de drept internațional public, stabilesc condițiile concrete în care forțele armate străine intră în țară, staționează, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul României.

CAPITOLUL II

Aprobarea intrării forțelor armate străine pe teritoriul României

Art. 3. – Înființarea pe teritoriul statului român a unor comandamente ori baze militare străine sau reprezentanțe militare ale unor organizații internaționale, precum și staționarea forțelor armate străine pentru o perioadă mai mare de 6 luni se fac cu aprobarea Parlamentului.

Art. 4. – (1) Intrarea și staționarea forțelor armate străine în România pe o perioadă mai mică de 6 luni sau tranzitarea teritoriului național de către acestea, în scopul pregătirii și/sau desfășurării de operații militare, potrivit angajamentelor asumate de România prin tratate internaționale, se aprobă de către Președintele României la propunerea primului-ministru, după consultarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Președintele României informează Parlamentul, despre decizie, în termen de 5 zile de la luarea acesteia, iar dacă Parlamentul este în vacanță, de la începerea sesiunii ordinare sau extraordinare, după caz.

(2) În situația în care activitățile prevăzute la alin. (1) nu se execută în baza prevederilor unor tratate internaționale la care România este parte, Președintele României solicită încuviințarea Parlamentului.

(3) Guvernul informează președinții celor două camere ale Parlamentului despre situația forțelor armate străine aflate pe teritoriul statului român semestrial sau ori de câte ori este nevoie.

Art. 5. – (1) Intrarea și staționarea forțelor armate străine în România, în scopul desfășurării de operațiuni, altele decât cele prevăzute la art 4, se aprobă de:

a) primul-ministru, la propunerea ministrului apărării, pentru operațiunile la care participă forțe cu un efectiv mai mare de 1000 de persoane;

b) ministrul apărării, la propunerea șefului Statului Major General, pentru operațiunile la care participă forțe cu un efectiv de până la 1000 de persoane, precum și tranzitul exclusiv al echipamentelor, materialelor și tehnicii militare.

(2) Primul-ministru, respectiv ministrul apărării, informează trimestrial Consiliul Suprem de Apărare a Țării despre aprobările date.

Art. 6. – Tranzitul aeronavelor și navelor aparținând forțelor armate străine sau care prestează servicii pentru acestea se desfășoară în condițiile stabilite prin înțelegeri tehnice și reglementări specifice traficului aerian și naval.

Art. 7. – (1) Ministerul Apărării colaborează cu alte autorități publice cu privire la activitățile legate de intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine.

(2) Colaborarea prevăzută la alin. (1) presupune informarea autorităților publice despre acțiunile respective și convenirea cu acestea a unor activități comune.

Art.8. – (1) Condițiile concrete în care forțele armate străine intră pe teritoriul României, staționează, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul național, inclusiv aspectele de reciprocitate prevăzute de prezenta lege, se stabilesc prin înțelegeri tehnice încheiate de către Ministerul Apărării cu reprezentanții autorizați ai părții trimitătoare.

(2) Procedura încheierii înțelegerilor tehnice prevăzute la alin. (1) este stabilită prin hotărâre a Guvernului.

(3) La stabilirea condițiilor menționate la alin. (1) Ministerul Apărării va urmări respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate și, în măsura în care acestea nu dispun altfel, prevederile legii române.

(4) În situația în care operațiunile desfășurate de forțele armate străine nu se execută în baza unor tratate internaționale, condițiile menționate la alin. (1) nu pot excede limitărilor stabilite prin prezenta lege și, dacă este cazul, prevederilor stabilite prin alte acte normative incidente în materie.

CAPITOLUL III

Comisia interministerială pentru legătura cu forțele armate străine

Art. 9. – Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei legi și a tratatelor referitoare la statutul forțelor armate străine pe teritoriul României se înființează Comisia interministerială pentru legătura cu forțele armate străine, denumită în continuare Comisie.

Art. 10. – (1) Comisia este formată din reprezentanți ai Ministerului Apărării, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Administrației și Internelor și ai altor instituții publice, după caz.

(2) Comisia are un Secretariat tehnic permanent la Ministerul Apărării.

(3) Președinția Comisiei este asigurată de un secretar de stat din cadrul Ministerului Apărării.

(4) Modul de organizare și funcționare a Comisiei se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. – Comisia are următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea activității autorităților publice române în soluționarea tuturor aspectelor practice ivite în relațiile cu forțele armate străine aflate pe teritoriul României;

b) la cerere asigură consultanță pentru încheierea înțelegerilor tehnice;

c) soluționează pe cale amiabilă, prin intermediul Secretariatului tehnic permanent, potrivit legii, cererile de despăgubire pentru daunele cauzate de către membrii forței armate străine ;

d) propune, dacă este cazul, inițierea unor acte normative în domeniu.

CAPITOLUL IV

Intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

SECȚIUNEA 1

Condiții referitoare la intrarea sau ieșirea din România

Art. 12. – (1) La intrarea sau la ieșirea din România membrii forței armatei străine pot fi scutiți de viză și pot fi exceptați de la aplicarea reglementărilor referitoare la înregistrarea și controlul străinilor, pe bază de reciprocitate, fără ca prin aceasta să se considere că au obținut vreun drept de reședință permanentă sau de domiciliu pe teritoriul României.

(2) În condiții de reciprocitate, unitățile și subunitățile forței armate străine, precum și mijloacele lor de transport fac obiectul unui control sumar la frontieră, în condițiile legii. Ministerul Apărării va comunica, în timp util, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din Ministerul Administrației și Internelor, respectiv Autorității Naționale a Vămirilor, datele despre sosirea acestora.

(3) Membrii forței armate străine și bunurile acestora, inclusiv mijloacele de transport, intră în România prin punctele pentru trecerea frontierei, deschise traficului internațional, stabilite și comunicate din timp de către autoritățile române competente.

(4) Trecerea frontierei de stat a României se poate face și prin alte locuri, în condiții stabilite prin acorduri și înțelegeri tehnice între România și statele vecine, precum și prin aeroporturile care nu operează în regim de trafic internațional, cu aprobarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerului Administrației și Internelor și a Autorității Naționale a Vămirilor, pe baza solicitării Ministerului Apărării.

(5) În condiții de reciprocitate, la intrarea și ieșirea în/din România a forțelor armate străine formalitățile vamale se îndeplinesc în procedură simplificată, stabilită prin ordin al conducătorului Autorității Naționale a Vămirilor.

(6) La trecerea frontierei de stat a României, ținuta militară este obligatorie pentru unitățile și subunitățile forței.

(7) Pe timpul desfășurării activităților în România, membrii forței pot purta și ținută civilă, în aceleași condiții ca și militarii români.

Art. 13. – (1) Membrii forței intră în România pe baza unui document de trecere a frontierei de stat acceptat de statul român și a ordinului de deplasare individual sau colectiv care să certifice statutul acestora.

(2) Componenta civilă, în funcție de cetățenia fiecărei persoane în parte, intră în România pe baza unui document de trecere a frontierei de stat acceptat de statul român.

(3) Membrii forței armate străine se legitimează pe teritoriul statului român cu documentele pe baza cărora au fost îndreptățiți să treacă frontiera de stat.

(4) În cazul staționării pe perioade mai mari de 60 de zile, membrilor forței armate străine li se eliberează, de către Ministerul Apărării, cărți de identitate

speciale. Formatul și condițiile de eliberare sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. – (1) Echipamentele, materialele, mijloacele de transport, precum și alte bunuri mobile necesare pentru uzul forței armate străine pot fi scutite de la plata drepturilor de import, pe bază de reciprocitate.

(2) Pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară și care nu mai sunt exportate din România, reprezentantul forței armate străine va depune la autoritatea vamală documentele pentru plasarea acestora sub regimul de punere în liberă circulație.

(3) Orice alte bunuri, în afara celor destinate uzului exclusiv al forței armate străine, sunt supuse regimului vamal aplicabil persoanelor fizice, atât la introducerea, cât și la scoaterea acestora din țară.

SECȚIUNEA a 2 – a *Autovehicule, nave, aeronave*

Art. 15. – (1) Autovehiculele militare ale părții trimițătoare pot trece frontiera de stat și pot circula pe drumurile publice, dacă îndeplinesc condițiile pentru a fi admise în circulația internațională, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Autovehiculele care nu îndeplinesc condițiile menționate la alin. (1) pot circula pe drumurile publice cu avizul structurilor de resort din Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și ale Ministerului Administrației și Internelor, la cererea Ministerului Apărării, eliberat în termen de 15 zile de la data solicitării.

(3) Dacă masa totală pe axe și/sau dimensiunile depășesc limitele stabilite prin legislația română, deplasarea se face pe bază de autorizație specială de transport, eliberată de administratorul drumului, fără plata tarifelor aferente, în condițiile stabilite de acesta.

(4) Emiterea autorizației prevăzute la alin. (3) se realizează numai în baza informării de către Ministerul Apărării a administratorului drumului cu privire la efectuarea transportului.

(5) Autovehiculele menționate în prezentul articol vor fi prevăzute, pe lângă numerele de înmatriculare, cu un semn distinctiv al apartenenței statale.

Art. 16. – Dacă pentru folosirea drumurilor publice sunt stabilite taxe, forța armată străină poate solicita, prin intermediul Ministerului Apărării, scutirea de la plata acestora, pe principiul reciprocității.

Art. 17. – (1) Navele aparținând forței armate străine aflate în misiune, care folosesc porturile românești, pot beneficia, potrivit înțelegerilor tehnice, de facilitățile acordate navelor militare românești.

(2) Plata pentru serviciile și materialele asigurate unei nave se efectuează în condițiile stabilite prin înțelegeri tehnice.

Art. 18. – Aeronavele aparținând forței armate străine pot fi scutite de la plata tarifelor, taxelor și redevențelor stabilite pentru utilizarea facilităților aeroportuare, în condițiile legii.

Art. 19. – Aeronavele forței armate străine pot folosi în situație de avarie aeroporturile civile cu permisiunea autorităților militare și civile competente.

Art. 20. – (1) Pentru circulația cu autovehicule de serviciu, nave și aeronave, încheierea asigurărilor de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente este facultativă.

(2) În cazul producerii unor daune, solicitarea pretențiilor se va efectua, în lipsa asigurărilor prevăzute la alin. (1), în conformitate cu prevederile secțiunii a 10-a din prezenta lege.

Art. 21. – Documentele emise de către autoritățile competente ale părții trimițătoare care permit deținătorilor să conducă vehicule, nave sau aeronave sau să utilizeze echipament militar, sunt recunoscute ca valabile și pe teritoriul României.

SECȚIUNEA a 3- a

Deplasarea

Art. 22. - (1) Structurile specializate din Ministerul Apărării sunt abilitate să planifice, să coordoneze, să controleze și să monitorizeze deplasările de trupe, echipamente militare și materiale aparținând forțelor armate străine, pe căile de comunicație feroviare, rutiere, aeriene și navale, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Ministerul Apărării comunică autorităților competente, instituțiilor și agenților economici interesați cererile forței armate străine privind deplasarea și operarea vehiculelor, navelor, aeronavelor și echipamentelor militare și asigură aranjamentele necesare.

(3) Detaliile deplasării forței pe teritoriul României, inclusiv traseele care vor fi urmate, precum și serviciile și/sau echipamentele solicitate și puse la dispoziție, vor fi stabilite prin înțelegeri tehnice încheiate anterior executării deplasării.

(4) Documentele și termenele în care partea trimițătoare sau autoritățile militare ale forței pot solicita autorizarea și sprijin pentru efectuarea deplasării se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

(5) Ministerul Apărării asigură executarea pazei și/sau însoțirii pe teritoriul României a transporturilor de produse militare.

SECȚIUNEA a 4 – a

Armament, echipamente și tehnică de luptă

Art. 23. – Membrii forței pot deține și purta armamentul și muniția necesară îndeplinirii misiunilor, dacă sunt autorizați prin ordinul primit, potrivit prevederilor stabilite prin reglementările specifice ale statului trimițător, cu respectarea legislației române și a înțelegerilor tehnice încheiate.

Art. 24. – (1) Condițiile și termenele în care partea trimițătoare trebuie să trimită, înaintea sosirii pe teritoriul României, listele cu armament și tehnică de luptă se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(2) Operațiunile de export, punere în liberă circulație, admitere temporară, tranzitul și transbordările de produse militare care intră în compunerea forțelor

armate străine ale statelor care nu sunt membre NATO, se execută pe baza aprobării autorităților publice abilitate potrivit legii, cu permis pentru operațiuni necomerciale, de tranzit și de transbordare, eliberat de autoritățile competente.

(3) Operațiunile de scoatere sau introducere, în regim definitiv sau temporar, tranzitul și transbordările de produse militare care intră în compunerea forțelor armate străine ale statelor membre NATO se exceptează de la prevederile legislației române referitoare la regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.

SECȚIUNEA a 5- a *Comunicații*

Art. 25. – (1) Solicitățile, în domeniul comunicațiilor, ale forțelor armate străine care acționează pe teritoriul României sunt soluționate pe baza legislației în vigoare, aplicabile Armatei României.

(2) Forța armată străină poate utiliza pe teritoriul României, în condițiile legii, mijloacele și instalațiile proprii de comunicații, precum și spectrul radioelectric, în baza aprobărilor autorității competente române, solicitate prin Ministerul Apărării.

(3) Forța armată străină poate solicita, prin Ministerul Apărării, acces la serviciile publice de poștă și telecomunicații, la aceleași tarife aplicate Ministerului Apărării.

(4) Alocarea benzilor de frecvențe precum și asignarea efectivă a frecvențelor necesare se face din spectrul radioelectric cu statut guvernamental alocat pentru apărare națională, așa cum este prevăzut în Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe în vigoare. Alocarea unor benzi de frecvențe, precum și asignarea efectivă a unor frecvențe, în afara spectrului radioelectric menționat mai sus se face prin intermediul organelor competente din Ministerul Apărării, în conformitate cu legislația română privind procedura de licențiere a utilizării frecvențelor, precum și a tarifării acestora.

SECȚIUNEA a 6 – a *Asistența medicală și de sănătate publică*

Art. 26. – La intrarea pe teritoriul României, autoritățile române, după o notificare prealabilă, solicită părții trimițătoare, un document medical, emis de autoritățile medicale ale părții trimițătoare, prin care să se confirme că membrii forței armate străine nu suferă de boli transmisibile și nu vin din zone cu focare epidemice în evoluție.

Art. 27. – (1) Ministerul Apărării, prin rețeaua sanitară proprie, are obligația să supravegheze și să controleze bolile transmisibile depistate de unitățile proprii.

(2) Structurile din rețeaua sanitară proprie Ministerului Apărării vor comunica direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, toate evenimentele legate de bolile transmisibile care pot constitui risc pentru sănătatea publică.

(3) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, colaborează cu structurile de specialitate ale Ministerului Apărării pentru supravegherea, controlul și stoparea eventualelor evenimente epidemiologice pe teritoriul de responsabilitate.

Art. 28. – (1) Serviciile medicale se acordă membrilor forței armate străine, conform legii, contra cost sau cu rambursare ulterioară, în cursul anului financiar respectiv, potrivit înțelegerilor tehnice dintre părți.

(2) Pentru acordarea serviciilor prevăzute la alin. (1), autoritățile militare ale forței pot încheia contracte direct cu furnizorii de servicii medicale.

(3) În cazul solicitării de asistență medicală de urgență, membrii forței armate străine pot primi, pe bază de reciprocitate, asistența necesară în unități medicale militare sau civile locale.

(4) Serviciile medicale de urgență în unități medicale militare se efectuează gratuit. Plata serviciilor medicale acordate după rezolvarea urgenței se suportă de către partea trimițătoare, în cursul exercițiului bugetar respectiv.

Art. 29. – (1) Autoritățile militare ale părții trimițătoare au dreptul și obligația de a dispune de corpul unui membru al forțelor sale armate, decedat în România, precum și de bunurile sale proprietate personală.

(2) În condiții de reciprocitate, nu vor fi efectuate autopsii asupra membrilor forțelor armate străine decedați în România, fără acordul scris al autorităților militare ale părții trimițătoare.

SECȚIUNEA a 7 – a *Protecția mediului*

Art. 30. – (1) Pe timpul activităților desfășurate pe teritoriul statului român membrii forței armate străine sunt obligați să respecte și să aplice prevederile legislației române referitoare la protecția mediului înconjurător.

(2) În cazul în care forța armată străină urmează să desfășoare activități pentru care se cere aviz de mediu, acesta se obține prin intermediul Ministerului Apărării.

Art. 31. – Membrii forței armate străine sunt obligați să ia toate măsurile pentru evitarea unor accidente ecologice.

SECȚIUNEA a 8 – a *Facilități oferite de către Ministerul Apărării*

Art. 32. – (1) În cadrul activităților specifice, Ministerul Apărării poate da în administrare sau în folosință gratuită, forței armate străine, poligoane, terenuri, clădiri, tehnică, armament, echipamente și materiale, precum și alte bunuri și elemente de infrastructură din patrimoniul propriu, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru mijloacele și serviciile prevăzute la alin. (1) puse la dispoziție contra cost de către Ministerul Apărării, cu excepția cazurilor când prin tratate se prevede altfel, plata se efectuează în numerar și/sau prin virament.

(3) Pentru asigurarea desfășurării activităților forța armată străină, pe bază de reciprocitate, poate achiziționa bunuri și servicii în aceleași condiții în care acestea sunt achiziționate de Ministerul Apărării.

(4) Selecționarea ofertanților este de competența autorităților militare ale părții trimițătoare.

SECȚIUNEA a 9- a

Forța de muncă

Art. 33. – Forța armată străină poate angaja, în serviciul său, personal din rândul populației civile locale, în condițiile prevăzute de legislația română privind încadrarea în muncă, salarizarea și securitatea socială.

SECȚIUNEA a 10 – a

Daune/pretenții

Art. 34. – (1) Statul român va renunța, în condiții de reciprocitate, la orice pretenții împotriva părții trimițătoare pentru pagube produse asupra oricărei proprietăți care îi aparține și care se află în administrarea Ministerului Apărării dacă paguba a fost produsă:

a) de un membru al forței armate străine în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu;

b) în urma utilizării unui vehicul, a unei nave sau aeronave care aparține părții trimițătoare și este folosită de forța armată străină a acesteia, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava care a produs paguba să fie utilizată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau ca paguba să fi fost provocată unei proprietăți utilizate în același scop.

(2) Statul român poate renunța, în condiții de reciprocitate, la pretențiile care decurg din operațiunile de salvare maritimă, dacă nava sau încărcătura aparține părții trimițătoare și a fost utilizată de forța armată străină pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Art. 35. – În condiții de reciprocitate, statul român renunță la orice pretenții față de partea trimițătoare pentru rănirea sau decesul unui membru al forțelor armate române, dacă acesta a acționat în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

Art. 36. – (1) Persoanele fizice și juridice pot pretinde despăgubiri în urma daunelor cauzate lor de către membrii forței armate străine.

(2) Petentul prezintă pretențiile sale Secretariatului tehnic permanent al Comisiei prevăzute la art. 9, care propune ministrului apărării constituirea unui grup pentru daune în cadrul căruia intră specialiști din domeniile interesate.

Art. 37. – (1) În termen de 60 de zile, grupul pentru daune analizează cererea luând în considerare toate cauzele care au dus la producerea daunelor și întocmește un act de constatare în care stabilește nivelul despăgubirilor. La lucrările grupului participă petentul și pot fi invitați și reprezentanți ai forței armate străine. Pe baza actului de constatare ministrul apărării ia decizia referitoare la plata despăgubirii.

(2) În cazul prejudiciului cauzat unei persoane ca urmare a implicării unui membru al părții trimițătoare într-un accident de circulație, limita despăgubirilor nu poate fi mai mică decât cea stabilită prin legislația română.

(3) Cu excepția cazurilor în care tratatele prevăd altă procedură, despăgubirea este plătită petentului de către Ministerul Apărării care se adresează autorităților militare ale părții trimițătoare pentru recuperarea costurilor suportate.

(4) Cu sumele recuperate în cursul aceluiași an bugetar se reconstituie plățile de casă efectuate, iar sumele recuperate în anii următori celui în care au fost efectuate plățile se virează ca venit la bugetul de stat.

(5) În cazul în care nu este de acord cu nivelul despăgubirilor stabilite prin decizia ministrului apărării naționale, petentul se poate adresa instanțelor de judecată. Valoarea despăgubirii stabilită de instanță este obligatorie și se va plăti în condițiile prevăzute la alin.(3).

Art. 38. – În condiții de reciprocitate, membrii forței armate străine nu vor face obiectul nici unor măsuri de executare silită a hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva lor în România.

SECȚIUNEA a 11 – a *Jurisdicție*

Art. 39. – (1) Pe timpul cât se află pe teritoriul statului român membrii forței armate străine sunt obligați să respecte legislația română, precum și principiile general recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Membrii forței armate străine nu pot organiza sau finanța pe teritoriul României partide politice sau grupări similare acestora și nu pot organiza sau participa la manifestații sau întruniri care aduc atingere ordinii publice sau securității naționale a României.

(3) Răspunderea juridică a membrilor forței armate străine este atrasă în condițiile stabilite de prezenta lege sau a tratatelor la care România este parte.

Art. 40. – (1) Statul român poate recunoaște, în condiții de reciprocitate, dreptul autorităților militare ale părții trimițătoare de a-și exercita jurisdicția penală și disciplinară conferită de legislația statului trimițător, pentru infracțiunile săvârșite pe teritoriul statului român de către membrii forței armate străine, care sunt supuși legislației militare a statului trimițător.

(2) Dacă, potrivit tratatelor ratificate de Parlamentul României, determinarea jurisdicției penale depinde de stabilirea faptului că prezumtiva infracțiune este rezultatul unei acțiuni sau a unei omisiuni comise în timpul exercitării îndatoririlor oficiale, certificatul emis de autoritățile militare ale părții trimițătoare va fi considerat ca o dovadă suficientă a faptei.

Art. 41. – (1) Pentru alte cazuri decât cele prevăzute la art.40 alin.(1) și sub rezerva prevederilor tratatelor la care România este parte, competența de jurisdicție aparține autorităților judiciare române.

(2) Membrilor forței armate străine li se aplică aceleași norme ca și pentru cetățenii români, atât pentru acțiunea penală cât și pentru cea civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Competența de urmărire penală și de judecată aparține instanțelor civile și parchetelor de pe lângă acestea, potrivit legii.

Art. 42. – Pentru faptele care constituie contravenții și care nu atrag competența de jurisdicție a autorităților militare ale statului trimițător, membrii forței armate străine răspund în aceleași condiții ca și cetățenii români.

Art. 43. – (1) Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României, inclusiv pe o navă sau aeronavă românească, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Art. 44. – Autoritățile judiciare române nu au drept de jurisdicție pentru:

a) infracțiuni îndreptate numai împotriva securității statului trimițător;

b) infracțiuni îndreptate numai împotriva proprietății aparținând statului trimițător;

c) infracțiuni îndreptate numai împotriva persoanei sau proprietății unui alt membru al forței armate străine.

Art. 45. – În situațiile în care, potrivit legii, România renunță la exercitarea jurisdicției române, aceasta se va declara de către Ministerul Public.

Art. 46. – (1) Organul de cercetare penală sesizat este obligat să efectueze actele de cercetare care nu suferă amânare, chiar dacă acestea privesc o cauză ce nu este de jurisdicția lor.

(2) Organul de cercetare penală procedează la luarea de declarații de la făptuitor și de la martorii aflați la locul comiterii infracțiunii și întocmește procese verbale despre împrejurările săvârșirii infracțiunii.

(3) Astfel de documente ce urmează a fi folosite la soluționarea cauzelor de către autoritățile judiciare ale statului trimițător pentru infracțiunile menționate la art. 40 și 44 vor fi transmise Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a fi comunicate organelor de cercetare penală ale statului trimițător.

Art. 47. – (1) Un membru al forței armate străine poate fi reținut, conform procedurii de drept comun, cel mult 24 de ore, cu notificarea imediată a autorității militare a părții trimițătoare.

(2) Dacă autoritatea militară a părții trimițătoare nu solicită, motivat, în cadrul termenului de 24 ore, preluarea în custodie a persoanei respective, autoritățile judiciare române vor proceda, dacă consideră necesar, la emiterea sau prelungirea, după caz, a mandatului de arestare, conform dreptului comun, în faza de urmărire penală.

(3) Dacă autoritatea militară a părții trimițătoare străine a primit înștiințarea prevăzută la alin. (1), iar împotriva persoanei respective nu s-a luat măsura arestării preventive, aceasta este obligată de a nu o trimite în afara teritoriului României, ținând-o în custodie, la dispoziția autorităților judiciare române competente.

Art. 48. – În cazul în care o infracțiune este comisă de mai mulți membri ai forței armate străine împreună cu cetățeni români, procurorul va putea dispune și disjungerea cauzei, astfel încât, urmărirea penală și judecata să se facă separat, de către autoritățile statului trimițător și, respectiv, de autoritățile judiciare române.

Art. 49. – Autoritățile militare ale părții trimițătoare și autoritățile judiciare române își acordă sprijin reciproc pentru efectuarea investigațiilor, strângerea probelor, inclusiv în sechestrarea și, atunci când este cazul, predarea obiectelor ce au legătură cu infracțiunea.

Art. 50. – După rămânerea definitivă a unei sentințe prin care se dispune o pedeapsă privativă de libertate, autoritățile competente ale statului trimițător, condamnatul sau familia acestuia pot solicita transferul executării pedepsei în țara de origine, cu respectarea condițiilor prevăzute de legea română.

Art. 51. – Organele de urmărire penală sau instanțele de judecată pot solicita informații sau opinii Comisiei prevăzută la art. 9, menite să clarifice circumstanțele de fapt în care s-au comis faptele de către membrii forțelor armate străine sau alte aspecte de natură să contribuie la soluționarea cauzei.

SECȚIUNEA a 12 – a

Securitate

Art. 52. – (1) Autoritățile competente române vor manifesta diligența necesară pentru a se asigura că securitatea forței armate străine nu este amenințată de nici o persoană sau grup de persoane care încearcă să pătrundă în zona de dislocare sau care tulbură ordinea și liniștea publică în imediata apropiere a acesteia.

(2) În vederea asigurării securității forței armate străine, Ministerul Apărării, în colaborare cu autoritățile competente, poate lua măsuri de delimitare și protecție, cu mijloace specifice, a zonelor de dispunere.

Art. 53. – Ministerul Apărării va pune la dispoziție autorităților competente date referitoare la forța armată străină pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare de protecție, atât pe timpul deplasării, cât și în zona de dislocare a forței armate străine.

Art. 54. – (1) Forța armată străină, în baza reglementărilor și înțelegerilor tehnice încheiate, își poate lua, în cadrul perimetrelor proprii, măsuri pentru paza bunurilor și menținerea ordinii și siguranței.

(2) În afara perimetrelor asigurarea pazei și securității se realizează numai împreună cu organele specializate din sistemul apărării, ordinii publice și securității naționale.

(3) Solicitățile părții trimițătoare, privind securitatea circulației, protecția personalului, tehnicii militare, echipamentului, proprietății, precum și a documentelor și informațiilor, fac obiectul unor înțelegeri tehnice cu autoritățile române competente.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 55. – (1) Ministerul Apărării prevede în bugetul propriu fondurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin din prezenta lege, Ministerul Apărării și celelalte autorități publice pot încheia protocoale de cooperare.

Art. 56. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă art.5 din Legea apărării naționale a României, nr.45/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.172 din 7 iulie 1994, cu modificările ulterioare, și Legea pentru aplicarea Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Bruxelles la 19 iunie 1995, nr. 61/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.185 din 28 aprilie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare.

București, . .2006
Nr.